N:o 29.

Ank. till Riksd. Kansli den 11 Mars 1870, kl. 4 e. m.

Utlåtande, angående regleringen af utgifterna under Riksstatens **Nionde** *Hufvudtitel.*

(1:a U. A.)

Af Nionde Hufvudtitelns tvänne afdelningar fastställdes den ena eller *Pensionsstaten* vid sistlidne riksdag till 628,657 R:dr 99 öre. Den andra afdelningen, innefattande *Allmänna Indragningsstaten*, beräknades för innevarande år till 762,392 R:dr 1 öre, deruti inbegripna indelta räntor, upptagna efter markegång på förslag till 2,506 R:dr 72 öre samt 53 kubikfot 7 kannor indelt och oindelt spanmål, utgörande, efter 2 R:dr 10 öre kubikfoten, 112 R:dr 77 öre; hvadan sålunda denna Hufvudtitels slutsamma i nu gällande Riks-stat utgör 1,391,050 R:dr.

Pensionsstaten.

Angående öfverflyttande till utbetalning från Statskontoret af anslaget för pensionering af Kommissions-landtmätare jemte deras enkor och barn.

1:o. I afseende härå har Kongl. Maj:t, — då det icke syntes vara skäl, att det vid 1847 och 1848 årens riksdag till belopp af 7,200 R:dr beviljade anslag *för pensionering af Kommissions-landtmätare jemte dessa tjenstemäns enkor och barn* fortfarande utbetalades från Riksgälds-kontoret, sedan andra likartade extra anslag blifvit vid de sednaste riksdagarne anvisade till utgående från Statskontoret, — uti den nådiga Propositionen angående Statsverkets tillstånd och behof föreslagit, att samma anslag måtte varda öfverflyttadt att hädanefter utbetalas från Statskontoret, samt, då anslaget, enligt derom gifna föreskrifter, bör tillhandahållas direktionen öfver Civilstatens Pensionsinrättning, uppföras med 7,200 R:dr bland de under nu

förevarande Hufvudtitel redan befintliga anslag till nämnda inrättning, hvarigenom dessa anslag komme att förhöjas till 98,485 R:dr 50 öre och hela pensionsstaten skulle komma att sluta sig på 635,857 R:dr 99 öre; Och hemställer Utskottet,

att Kongl. Maj:ts ifrågavarande nådiga förslag må af Riksdagen bifallas.

Angående förändring i sättet för tjenstemäns pensionering.

2:o. Uti en inom Riksdagens Första Kammare väckt, till Stats-Utskottet remitterad motion (N:o 4) har Herr *J. A. Hazelius* föreslagit: "att Riksdagen behagade till Kongl. Maj:t ingå med en underdånig skrifvelse om Statens befrielse från embetsmäns pensionering i det syfte, som Stats-Utskottets Betänkande N:o 40 vid förra riksdagen framställde."

Jemväl från Andra Kammaren har Utskottet erhållit remiss å motioner i enahanda syfte, nemligen:

af Herr *Lars Persson* (motion N:o 143), som föreslagit, att Riksdagen måtte anhålla, att Kongl. Maj:t behagade tillse, om icke Staten skulle kunna helt och hållet befrias från skyldigheten att pensionera sina embets- och tjenstemän, derigenom att åt dessa bereddes tillfälle att i en allmän lifförsäkrings- och pensionsanstalt vinna inträde mot afgifter, som till en början skulle af Staten bekostas för att sedermera af tjenstemännen sjelfva utgöras, och att Kongl. Maj:t täcktes låta utreda lämpligaste sättet för tillvägabringande af en sådan lifförsäkrings- och pensionsanstalt, samt till Riksdagen aflåta de förslag, som af en dylik utredning samt af öfriga förekommande omständigheter kunde föranledas;

af Herr *Fredrik Pettersson*, som (i motion N:o 144) föreslagit, att Riksdagen för sin del ville besluta, antingen att Staten måtte hädanefter befrias från all pensionering till dess embets- och tjenstemän, hvilka icke redan äro tillförsäkrade denna rättighet, mot det att en pensionsanstalt bildades, hvartill Staten inbetalte endast första årsafgiften, lämpad efter hvars och ens tjenstemannaklass, eller ock att Riksdagen ville till Kongl. Maj:t ingå med en underdånig skrifvelse med anhållan om utarbetande af förslag till pensionsinrättningar för Statens embets- och tjenstemän och detsamma till Riksdagen aflåta; och slutligen

af Herr *S. Johnson*, hvilken (i motion N:o 199) framställt det förslag: 1:o att tio procent af alla löner till Statens tjenstemän skulle innehållas och genom statsförvaltningens försorg, utan någon särskild förvaltningskostnad för tjenstemännen, utlånas och förräntas med minst fem procent och ränta på ränta, så att bokföringen deröfver upptoge för hvar och en tjensteman särskildt konto öfver hans lönebesparing; 2:o denna lönebesparing skulle tjenstemannen eller hans rättsinnehafvare få lyfta med alla upplupna räntor sednast sex månader efter sedan han frånträdt tjensten, men icke under tjenstetiden, såvida icke sjukdom eller annan sådan trängande orsak tvingat honom att någon längre tid hafva vikarie, som uppburit någon betydligare del af lönen, i hvilken händelse en viss del af besparingen finge till ho-

som utbetalas efter Kongl. Maj:ts derom för hvarje särskildt fall meddelade nådiga föreskrift; 3:o nämnda lönebesparingar skulle för de löntagare, hvilka uppbure kontant lön, innehållas, då lönerna utbetaltes. För inkomst af boställe skulle lönebesparingen beräknas till en tiondedel af hvad som utgjorde fyra procent af bostället taxeringsvärde, och för tjenstemäns extra inkomster upptagas till en tiondedel af hvad sådana inkomster utgjort, enligt af tjenstemannen sjelf lemnad och af årets taxeringsförrättningar granskad och godkänd eller rättad uppgift derå. Lönebesparingarne för inkomst af boställen eller för extra inkomster skulle upptagas i de årliga kronodebetsedlarne och uppbäras tillika med kronouppbörden; 4:o dessa lönebesparingar skulle icke få utmätas för skuld, men om tjenstemannen såsom uppbördsman ådragit sig propriebalans, så skulle Statsverket ega förmånsrätt till hans lönebesparing framför alla andra fordringsegare, till så stort belopp, som motsvarade propriebalansen.

Uti det af förstbemälde motionär åberopade, utaf sistförsamlade Riksdags Stats-Utskott afgifna Utlåtande N:o 40 tillstyrktes aflåtande till Kongl. Maj:t utaf en underdånig skrifvelse af samma lydelse med den nu af Herr Lars Persson föreslagna, endast med den skilnad, att Utskottet, — som i afseende på grunden för Statens skyldighet att pensionera civila tjenstemän, utgick från det antagande, att denna grund snarast vore att söka deruti, att Staten kunde undgå en högre aflöning till tjenstemännen, då dessa icke behöfde vara betänkte på sin utkomst efter det de blifvit uttjente, likasom tjenstemännen af samma anledning kunde åtnöjas med en lägre aflöning, — af sådan anledning i skrifvelseförslaget antydt, att tjenstemännens skyldighet, att sjelfva utgöra afgifterna till lifförsäkrings- och pensionsanstalten, borde motsvaras af viss tillökning i aflöningen. Nämnda Utskotts förslag blef af Första Kammaren förkastadt, men af Andra Kammaren godkändt, med den af Herr Lars Persson nu iakttagna förändring.

Lika med förenämnde motionärer anser äfven nuvarande Stats-Utskott särdeles önskvärdt, om Staten kunde befrias från bestyret med civila tjenstemäns pensionering; men Utskottet har dock icke ansett sig kunna de af motionärerne framställda förslag understödja. Samtliga dessa förslag förutsätta tillvaron af en på erkändt goda och pröfvade grunder inrättad och under behöriga kontroller förvaltad anstalt för lifräntors meddelande. Tillvägabringandet af en sådan anstalt, hvilken utgör ett nödvändigt vilkor för pensioneringens upphörande, kan emellertid, enligt Utskottets åsigt, icke betraktas såsom en Statens angelägenhet, helst dess inrättande och förvaltande såsom en statsinstitution lätteligen skulle föranleda större utgifter, än dem Staten nu får för pensioneringen vidkännas. Beträffande särskildt förslaget om innehållande af tio procent af tjenstemäns löner, bör Utskottet erinra, att, då dessa löner i allmänhet icke kunna anses öfverstiga hvad för en tarflig bergning erfordras, ett så betydligt afdrag, som det föreslagna, otvifvelaktigt skulle föranleda, att ett stort antal tjenstemän blefve för sitt uppehälle hänvisadt till nöd-

vändigheten att söka utom tjensten bereda sig inkomst — ett förhållande, som måste på statsförvaltningen menligt inverka.

Utskottet tillstyrker alltså,

att förevarande motioner icke må till någon Riksdagens åtgärd föranleda.

Angående anslaget för blesserade öfver- och underofficerare.

3:o. *För blesserade öfver- och underofficerare* finnes å denna stat uppfördt ett reservationsanslag af 7,500 R:dr. Jemlikt Kongl. Brefvet den 24 September 1845 blef i anledning af Rikets Ständers derom framställda begäran stadgadt, att de å nämnda anslag då befintliga och sedermera uppkommande besparingar skulle af Statskontoret göras räntebärande och räntan uppdebiteras att dermed öka det reserverade beloppet. Då anslaget under en lång följd af år lemnat öfverskott, har, enligt hvad Utskottet inhemtat, denna reservation numera stigit till ett belopp af omkring 41,000 R:dr. Pensionsutgiften har under nästlidet år uppgått till emellan 4,000 och 5,000 R:dr, och då under nuvarande förhållanden någon tillökning i dessa utgifter icke torde kunna förväntas, synes det Utskottet, som borde omförmälda reservation lämpligen kunna till Statsverket indragas, och det oaktadt anslaget nedsättas till närmaste likhet med verkliga behofvet.

Utskottet hemställer alltså:

a) att det för blesserade öfver- och underofficerare i nu gällande stat till 7,500 R:dr uppförda reservationsanslag må med 2,500 R:dr nedsättas till 5,000 R:dr; och

b) att Riksdagen, vid tillkännagifvande af detta beslut, må hos Kongl. Maj:t i underdånighet anhålla, det Kongl. Maj:t täcktes låta tillse huruvida icke den å detta anslag uppkomna reservation skulle kunna utan olägenhet till Statsverket öfverlemnas.

Allmänna Indragningsstaten.

Anslag till utgifvande af Sveriges gamla lagar.

4:o. Såsom slutlig ersättning för biträde och andra kostnader vid utgifningen af *Sveriges gamla lagar*, som besörjts af Professoren Doktor C. J. Schlyter, har Kongl. Maj:t föreslagit, att ett belopp af 2,000 R:dr måtte å Allmänna Indragningsstaten för nästkommande statsreglering uppföras, att af utgifvaren uppbäras emot redovisning i vanlig ordning; och får Utskottet, med hänvisning till hvad i det den nådiga Propositionen bifogade Statsråds-protokoll öfver Justitie-departements-ärenden (Bil. N:o 1 pag. 1) finnes i nu förevarande hänseende anfördt, hemställa,

att Riksdagen måtte till denna nådiga framställning lemna bifall.

5:o. Kongl. Maj:t har föreslagit, att Regements-kommissarien vid Dalregementet, Kapitenen *Carl Gustaf Hellberg* måtte beviljas en årlig pension af 450 R:dr att af honom å Allmänna Indragningsstaten uppbäras från och med månaden näst efter den, i hvilken han från regements-kommissariebefattningen blefve entledigad.

Ang. pension för Regements-kommissarien C. G. Hellberg.

Af det den nådiga Propositionen bilagda Statsråds-protokoll öfver Landtförsvars-ärenden (Bil. N:o 3 b pag. 50 och 51) inhemtas, bland annat, att Hellberg uppnått en ålder af 72 1/2 år samt under mera än 56 år varit i Statens tjenst, deraf 38 1/2 år i krigstjenst och 17 1/2 år såsom regements-kommissarie; att han, enligt hvad regementschefen vitsordat, befinner sig i knappa ekonomiska omständigheter, samt att den kapitenspension, han uppbär, utgör allenast 600 R:dr och således blifver otillräcklig för hans nödtorftiga uppehälle. Med afseende å dessa omständigheter och då Rikets Ständer uppå Kongl. Maj:ts derom gjorda framställningar tillförene medgifvit åtskilliga regements-kommissarier under likartade förhållanden pension från Allmänna Indragningsstaten, anser Utskottet sig ega skäl att tillstyrka den för Hellberg äskade pension, som till beloppet motsvarar skilnaden emellan regementskommissarie-aflöningen 1,050 R:dr och kapitenspensionens belopp 600 R:dr, samt hemställer alltså,

att den af Kongl. Maj:t för Regements-kommissarien, Kapitenen Carl Gustaf Hellberg begärda pension af 450 R:dr från Allmänna Indragningsstaten må af Riksdagen beviljas.

6:o. Enär Fanjunkaren vid Nerikes regemente *Carl Jansson*, som under flera år ej kunnat bestrida honom åliggande tjenstgöring, numera af läkare förklarats sakna allt hopp om förbättring, samt Jansson, såsom blott 41 1/2 år gammal, skulle kunna behöfva qvarstå vid regementet under 8 1/2 års tid för att blifva fullt pensionsmessig, derunder så väl betungande kamraterna med skötande af hans tjensteåliggande som stående i vägen för yngre och dugligare underofficerares fortkomst, har Kongl. Maj:t, med anledning af Rikets Ständers vid 1854 års riksdag meddelade förklarande i fråga om obotlig ansedd sinnessvag, lam eller blind tjenstemans skiljande från ordinarie beställning i rikets tjenst, föreslagit, att för Jansson, som befunne sig i synnerligen betryckta och fattiga omständigheter, måtte å Allmänna Indragningsstaten uppföras en årlig pension af 400 R:dr, motsvarande fanjunkares pension, enligt Kongl. Brefvet den 9 Februari 1858 och pensionsstaten af samma dag, att med månaden näst efter den, i hvilken han erhölle afsked, af honom åtnjutas, dock med vilkor, att Jansson från tjensten afginge, innan han blefve berättigad till pension från Arméens Pensionskassa; och får Utskottet tillstyrka,

Ang. pension för Fanjunkaren Carl Jansson.

att den för Fanjunkaren Carl Jansson föreslagna pension af 400 R:dr må af Riksdagen beviljas.

Ang. pension för Fältmusikanten A. F. Westholm.

7:o. Likaledes har Kongl. Maj:t föreslagit att Fältmusikanten vid Bohus läns regemente *Anders Fredrik Westholm* måtte beviljas en årlig pension af 125 R:dr, motsvarande den hans grad tillkommande fyllnadspension af statsmedel, att med månaden näst efter den, i hvilken han erhölle afsked, af honom å Allmänna Indragningsstaten åtnjutas.

Af Statsråds-protokollet (Bil. N:o 3 b pag. 53) och de till den nådiga Propositionen hörande handlingar har Utskottet inhemtat, att Westholm är född 1817, inträdt i tjenst år 1831 samt befinner sig i medellösa omständigheter, äfvensom att han enligt läkares intyg, i följd af svårt benbrott vid venstra fotleden, nu och för framtiden är till krigstjenst oförmögen; och är, enligt Utskottet från Arméens Pensionskassa meddelad upplysning, Westholm vid afskedstagandet berättigad till erhållande af pension från nämnda kassa, dock endast till belopp af 75 R:dr R:mt.

Då Westholm uppnått den ålder och tjenstetid, att han redan skulle varit till fyllnadspension berättigad, om han begagnat det tillfälle, som stått honom öppet, att dertill göra inbetalningar; och då hans underlåtenhet derutinnan icke synes böra grundlägga någon rätt till pension af Statsverket, samt det ej torde för regementet medföra någon väsendtlig olägenhet, om Westholm ännu några år vid tjensten qvarstadnar, hemställer Utskottet,

att Kongl. Maj:ts nådiga förslag om pension för Fältmusikanten A. F. Westholm icke må af Riksdagen bifallas.

Ang. pension för aflidne Öfversten J. M. Tausons enka.

8:o. Kongl. Maj:t har jemväl föreslagit, att aflidne Öfversten J. M. Tausons enka *Margareta Fredrika Tauson*, född Ekstrand, måtte uppföras å Allmänna Indragningsstaten till åtnjutande under sin återstående lifstid af en årlig pension å 400 R:dr; men då, enligt hvad Utskottet inhemtat, bemälda enka numera aflidit, lärer

denna nådiga framställning i följd häraf få anses hafva förfallit.

Ang. pension åt Majoren E. af Klerckers enka Sofia Bergh.

9:o. Med anledning af derom gjord framställning har Kongl. Maj:t föreslagit, att aflidne Kapitenen vid Svea Artilleri-regemente, Majoren i arméen Eckard af Klerckers enka *Sophia af Klercker*, född Bergh, måtte å Allmänna Indragningsstaten uppföras till åtnjutande under sin återstående lifstid af en årlig pension å 300 R:dr.

Utaf Statsråds-protokollet (Bil. N:o 3 a sidd. 40 och 41) inhemtas, bland annat, att af Klercker tjent såsom officer i 65 år och derunder bevistat krigen 1805, 1808—1809 och 1813—1814, under hvilket sistnämnda han, bland annat, deltagit i slagen vid Grossbeeren, Dennewitz och Leipzig, samt att hans bemälda enka uppnått en ålder af mer än 68 år och är fullkomligt obemedlad; och får Utskottet af dessa skäl tillstyrka,

att hvad Kongl. Maj:t i förevarande fall föreslagit må vinna Riksdagens bifall.

Ang. pension åt Styckjunkaren O. J. Aqvilons enka Fredrika Rehn.

10:o. Med afseende å den förtjenstfulla verksamhet aflidne Styckjunkaren vid Svea Artilleri-regemente O. J. Aqvilon i ifstiden utöfvat vid Fyrverkarekorpsen, hvarvid han utmärkt sig genom åtskilliga uppfinningar, hvilka tillskyndat Statsverket besparingar, och då hans efterlemnade enka *Fredrika Aqvilon*, född Rehn, enligt hvad styrkt blifvit, befunne sig med en minderårig son i synnerligen torftiga omständigheter, har Kongl. Maj:t föreslagit, att bemälda enka måtte å Allmänna Indragningsstaten uppföras till åtnjutande under sin återstående lifstid af en årlig pension af 200 R:dr.

Efter tagen kännedom af de till frågan hörande handlingar, får Utskottet, i betraktande af hvad ofvan blifvit anfördt och då enkan Aqvilon, enligt behörigt intyg, lider af sjukdom, som anses obotlig, tillstyrka,

att Riksdagen må den för enkan Fredrika Aqvilon föreslagna årliga pension af 200 Riksdaler bevilja.

Ang. understöd åt landtvärnsmän.

11:o. Vid sistlidne riksdag anvisades till Kongl. Maj:ts disposition för år 1870 ett belopp af 20,000 Riksdaler, att användas till understöd åt de sedan 1808 och 1809 års krig qvarlefvande *landtvärnsmän*, som kunde anses vara af dylikt understöd i behof; och har Kongl. Maj:t nu äskat, att för detta ändamål enahanda belopp måtte å Allmänna Indragningsstaten för år 1871 uppföras.

Enär, på sätt af Statsråds-protokollet (Bil. N:o 3 a, pag. 39 och 40) närmare inhemtas, understödsbeloppen hittills icke kunnat bestämmas till högre belopp än 21 R:dr 50 öre och således ifrågavarande anslag äfven för år 1871 synes till oförminskadt belopp blifva erforderligt, tillstyrker Utskottet,

att Riksdagen må till ifrågavarande ändamål för år 1871 å Allmänna Indragningsstaten uppföra till Kongl. Maj:ts disposition ett belopp af 20,000 Riksdaler.

Ang. väckt fråga om öfverflyttning på Allmänna Indragningsstaten af flottans nya reservstat.

12:o. Uti en inom Andra Kammaren väckt motion (N:o 86) har Herr *J. Sjögren* af anförda skäl föreslagit, att samtliga officerare vid flottans nya reservstat måtte förflyttas på Allmänna Indragningsstaten, med åtnjutande för deras återstående lifstid af samma rättigheter och fördelar, som blifvit f. d. konstruktionskorpsen och maskinist-officersstaten tillerkända och äfven med lika skyldigheter, som blifvit sistnämnda korpser ålagda, enligt Kongl. Brefvet den 24 September 1867; samt att anslaget till Femte Hufvudtiteln måtte minskas med så stor summa, som genom den föreslagna öfverflyttningen erfordrades, för att, utan tillökning i statsutgifterna, betäcka det ökade anslaget till Nionde Hufvudtiteln.

Då emellertid den förändring i organisationen af flottans officers- och underofficers-personal, hvarigenom den nya reservstaten blifvit inrättad, så nyligen egt

rum, att det icke skäligen kan förutsättas, att de förhållanden, som föranledt tillkomsten af denna särskilda stat, redan upphört; då vidare det af motionären gjorda antagande, att den nya reservstaten skulle för den vanliga tjenstgöringen under fredstid vara obehöflig, icke torde vara med verkliga förhållandet öfverensstämmande, enär, enligt hvad Utskottet inhemtat, officerare på denna stat redan nu äro till tjenstgöring använda, anser sig Utskottet böra hemställa,

att Herr J. Sjögrens ifrågavarande motion må af Riksdagen lemnas utan afseende.

Ang. pension åt förre Exsekutionsbetjenten Nils Råström.

13:o. Kongl. Maj:t har i nåder föreslagit, att f. d. Exsekutionsbetjenten i Öfverståthållare-embetets kansli *Nils Råström* måtte å Allmänna Indragningsstaten uppföras till åtnjutande från och med innevarande år af en årlig pension å 220 Riksdaler, motsvarande skilnaden emellan den lön, han innehaft, och honom från Civilstatens Pensionsinrättning tillagd pension; och får, med hänvisning till den i Statsråds-protokollet (Bil. N:o 5 b pag. 43 och följande) lemnade utredning af förevarande fråga och då deraf framgår, att Råström allenast i följd af okunnighet om gällande föreskrifter gått miste om den pensionsrätt å Allmänna Indragningsstaten, han eljest kunnat bereda sig, Utskottet tillstyrka,

att den för f. d. Exsekutionsbetjenten Råström föreslagna pension, 220 Riksdaler, må af Riksdagen beviljas, att från och med innevarande år utgå.

Ang. pension åt Länsnotarien A. Aspegren.

14:o. Vidare har, med anledning af Kongl. Maj:ts Befallningshafvandes i Östergötlands län derom gjorda underdåniga framställning och efter Statskontorets hörande, Kongl. Maj:t hos Riksdagen föreslagit, att, enär Länsnotarien, vice Häradshöfdingen *Albert Aspegren*, som är född den 25 Augusti 1833 samt år 1854 inträdt i Statens tjenst, i följd af ett slaganfall sedan flera år tillbaka vore förlamad i högra handen och i öfrigt till själs- och kroppskrafter så försvagad, att han vore oförmögen att sina tjensteåligganden bestrida och det, enligt hvad handlingarne bifogadt läkarebetyg innehölle, numera ej vore att hoppas på hans tillfrisknande, Aspegren måtte efter erhållet afsked från länsnotarie-befattningen uppföras å Allmänna Indragningsstaten för att derifrån under sin återstående lifstid åtnjuta en årlig pension, motsvarande hvad han under sin tjenstledighet jemlikt författningarne egde att af lönen, 750 R:dr, årligen uppbära, eller tre fjerdedelar deraf med ett jemnadt belopp af 560 R:dr; och får med anledning af de i förevarande fall förekommande bevekande omständigheter, Utskottet tillstyrka,

att Aspegren må, efter erhållet afsked från länsnotarie-befattningen, uppföras å Allmänna Indragningsstaten för att derifrån under sin återstående lifstid åtnjuta en årlig pension af 560 R:dr.

15:o.

Angående pensioner åt Afvittrings-styresmannen M. R. Stjernström samt Afvittrings-landtmätarne J. G. Wiklund och L. Östlund.

15:o. Kongl. Maj:t har föreslagit, *dels* att förste landtmätaren i Wester-Norrlands län *Mårten Richard Stjernström*, som varit styresman för afvittringsverket i nämnda län, måtte, från och med innevarande år, å Allmänna Indragningstaten uppföras, för att derifrån för lifstiden årligen uppbära ett belopp af 1,000 R:dr, emot skyldighet att, så länge han är förste landtmätare i länet, utan särskild ersättning af Statsverket, verkställa den redovisning af afvittringskartor och handlingar, som vid 1869 års utgång återstått, de undersökningar, hvilka erfordras för att bestämma, huru de ännu icke disponerade krono-öfverloppsmarkerna i länet skola användas, sådana delningar och skattläggningar, som deraf blifva en följd, behöfliga utstakningar och upphuggningar af rågångar omkring nyssnämnda marker, och de egoutbyten emellan Kronans och enskildas marker, som kunna förekomma, samt för öfrigt tillhandagå Kongl. Maj:ts Befallningshafvande med utredningar och upplysningar i alla de ärenden, som, berörande den afslutade afvittringen och skattläggningen i länet, kunna komma under Kongl. Maj:ts Befallningshafvandes pröfning; *dels* ock att Afvittrings- och Kommissionslandtmätarne *Jonas Gustaf Wiklund* och *Lars Östlund* måtte berättigas att från och med månaden näst efter den, hvarunder de erhålla afsked från kommissionslandtmätare-befattningarne, å Allmänna Indragningsstaten årligen åtnjuta hvardera ett belopp af 900 R:dr, motsvarande den pension, som, derest de hunnit pensionsåldern, skolat dem enligt författningarne tillkomma.

Då, enligt hvad af Statsråds-protokollet (Bil. N:o 5 d pag. 51) inhemtas, Stjernström, som ännu ej uppnått 48 års ålder, såsom förste landtmätare åtnjuter lön af Statsverket, samt det särskilda biträde, han, enligt det nådiga förslaget, skulle lemna länsstyrelsen, synes lämpligare kunna på annat sätt än medelst pension å Allmänna Indragningsstaten ersättas, har Utskottet ansett sig icke kunna förorda förslaget om Stjernströms pensionerande; hvaremot i afseende å Wiklund och Östlund, af hvilka den förre vid 60 lefnadsår under mer än 30 år och den sednare vid 66 års ålder under $28^1/_2$ år tjenstgjort vid afvittringsverket, deras framskridna ålder och långa tjenstgöring med arbeten som i hög grad anlita helsa och krafter, synas utgöra giltiga skäl, att nu, då afvittringsarbetena i Wester-Norrlands län äro afslutade, tillägga dem pension något tidigare än de eljest dertill varit berättigade.

Utskottet hemställer alltså:

a) att Kongl. Maj:ts nådiga förslag om beviljande af pension för Afvittrings-styresmannen M. R. Stjernström *icke* må af Riksdagen bifallas; och

b) att de af Kongl. Maj:t för Afvittringslandtmätarne J. G. Wiklund och L. Östlund föreslagna pensioner må af Riksdagen beviljas.

Angående pension åt aflidne Guvernören F. C. Ulrichs enka Lovisa Albertina Ulrich.

16:o. Då framlidne Guvernören och Justitiarien å S:t Barthelemy F. C. Ulrichs efterlemnade enka *Lovisa Albertina Ulrich*, sjelf kroppsligen förlamad och lidande af en kronisk hjern-affektion med tidtals påkommande sinnessjukdom, hvilket omöjliggjorde hennes förflyttning till Sverige, nu jemte en oförsörjd sjuklig dotter, *Edla Wilhelmina Ulrich*, befunne sig i knappa omständigheter och stort behof af hjelp, har Kongl. Maj:t föreslagit, att Riksdagen ville, med afseende dels å dessa ömmande förhållanden och dels på det utmärkta och oförtröttade nit, Guvernören Ulrich i lifstiden ådagalagt under sin långvariga tjenstgöring i kolonien, derunder han i omkring 33 år förestått justitiarie-befattningen och i mer än 10 år tillika utöfvat guvernörs-embetet, medgifva att hans enka måtte uppföras å Allmänna Indragningsstaten till åtnjutande från och med innevarande år under sin återstående lifstid af en årlig pension å 600 R:dr, med rätt för hennes ofvannämnda dotter att, derest hon modren öfverlefver, efter dennas död få af nämnda pensionsbelopp årligen under sin återstående lifstid uppbära hälften; och får Utskottet, som ansett giltig anledning nu icke förefinnas för medgifvande af den för Guvernören Ulrichs dotter ifrågaställda vilkorliga pensionsrätt, i öfrigt tillstyrka,

att Riksdagen må Kongl. Maj:ts nu förevarande nådiga förslag på det sätt bifalla, att aflidne Guvernören F. C. Ulrichs enka Lovisa Albertina Ulrich varder å Allmänna Indragningsstaten uppförd till åtnjutande för sin återstående lifstid af en årlig pension å 600 R:dr, att från och med innevarande år utgå.

Angående pension åt Underjägaren L. Ågren.

17:o. Enär Underjägaren å kronoparken Edsmären, *Lars Ågren*, som i 45 år tjenstgjort vid skogsstaten i Elfsborgs län, nu vid den höga åldern af nära 74 år och lidande af nästan fullkomlig blindhet icke vidare förmådde att sin tjenstebefattning utöfva, har Kongl. Maj:t, på grund häraf och i betraktande af de hedrande vitsord om nit och redbarhet i tjensten, Ågren af sina förmän erhållit, hemställt att för Ågren måtte beviljas pension å Allmänna Indragningsstaten till belopp af 150 R:dr, att från och med månaden näst efter den, hvari afsked blefve honom meddeladt, under hans återstående lifstid till honom utgå.

Efter tagen kännedom af de frågan rörande handlingar och med erinran, hurusom vid sistlidne riksdag beslut blifvit fattadt derom, att skogsplanteringskassan, från hvilken pensioner förut beviljats skogstjenstemännen, skulle till Riksdagens disposition öfverlemnas, i sammanhang hvarmed de från nämnda kassa anvisade pensioner blefvo på Allmänna Indragningstaten öfverflyttade, får Utskottet

till förevarande nådiga framställning tillstyrka Riksdagens bifall.

Angående ersättning för exproprierad mark från kronofogdebostället Lilla Köpinge.

18:o. Sedan från indragna kronofogdebostället 1 mantal N:o 12 *Lilla Köpinge* i Köpinge socken och Herrestads härad af Malmöhus län, hvilket boställe är på 30 år, räknade från midfastan år 1862, utarrenderadt, blifvit till Ystad—Eslöfs jernväg för ett belopp af 879 R:dr $37^1/_2$ öre exproprieradt ett egoområde af 1 tunnland 14,9 kappland, samt nuvarande arrendatorn af nämnda boställe, i anledning af gjord framställning i fråga om ersättning för mistad inkomst af den exproprierade marken, af Kongl. Maj:t den 1 Maj 1868 förklarats berättigad att i sådant hänseende årligen under den återstående arrendetiden uppbära 44 R:dr, utgörande omkring fem procent å berörda till Riksgäldskontoret aflemnade expropriationsmedel, har Kongl. Maj:t med anledning häraf Riksdagen föreslagit, att omförmälda belopp, 44 R:dr, måtte, i likhet med hvad i afseende å dylika ersättningar tillförene egt rum, å Allmänna Indragningsstaten uppföras; och får Utskottet, då arrendatorn måste anses till ifrågavarande ersättningsbelopp berättigad, tillstyrka,

att hvad Kongl. Maj:t i förevarande hänseende föreslagit må af Riksdagen bifallas.

Angående pension till Erkebiskopen m. m. Doktor Henrik Reuterdahl.

19:o. Med anledning af en utaf Erkebiskopen m. m. Doktor *Henrik Reuterdahl* till Kongl. Maj:t ingifven skrift, — hvaruti Erkebiskopen, under anförande huru- som han, efter upphunna 74 år, af hvilka femtiotvå varit upptagna af arbete inom skolans, statens och kyrkans områden, hvarunder han icke heller på litteraturens fält varit overksam, börjat känna behof af hvila och derföre, om ock med undertryckande af den känsla, som bjöd honom att åt det allmänna egna äfven sina sista krafter, önskade att se den plats, som blifvit honom anförtrodd, lemnad åt andra krafter, underdånigst anhållit, att, då han, som från barndomen varit mycket fattig och sedermera länge besvärats af skuld samt alltjemt känt sig förpligtad att biträda fattiga anförvandter, ej varit i tillfälle förvärfva mycket annat än böcker och de för hans samhällsställning behöfliga bohagsting, hvilka, om de än förvandlades i penningar, hvartill han ogerna såge sig tvingad, likväl icke skulle gifva honom den trygghet för framtiden, som det vore tungt att sakna, och alltså icke kunde söka önskadt entledigande från erkebiskopsembetet, med mindre han för sin bergning vore betryggad medelst pension för den lefnadstid, som kunde honom återstå, Kongl. Maj:t täcktes genom Proposition till Riksdagen äska hvad Kongl. Maj:t kunde anse böra dertill beviljas, — har Kongl. Maj:t föreslagit Riksdagen att medgifva det Erkebiskopen Reuterdahl måtte från och med ecklesiastikåret näst efter det, då afsked från erkebiskopsembetet kan varda honom beviljadt, uppföras på Rikets Allmänna Indragningsstat till åtnjutande under sin öfriga lifstid af årlig pension till belopp af 7,000 R:dr.

Den samvetsgrannhet, som jemte ett aldrig tröttadt nit utmärkt Erkebiskopen Reuterdahls långvariga verksamhet i det allmännas tjenst, synes jemväl hafva utgjort närmaste anledningen till den underdåniga framställning om pension, som legat till

grund för förevarande nådiga förslag. Hos dem, som med någon uppmärksamhet följt Erkebiskopen Reuterdahls embetsförvaltning, torde emellertid den åsigt vara allmän, att någon rubbning icke egt rum i det tillitsfulla förtroende, som städse kommit Erkebiskopen Reuterdahl till del; och då Utskottet dessutom anser pensionering af prestmän icke böra af Riksdagen medgifvas, får af dessa skäl Utskottet hemställa,

att Riksdagen må i underdånighet förklara sig icke hafva funnit skäl att Kongl. Maj:ts förevarande nådiga framställning bifalla.

Angående pension åt Provincialläkaren C. F. Kjellberg.

20:o. Kongl. Maj:t har ytterligare föreslagit, att Provincialläkaren i Wenersborgs distrikt af Elfsborgs län doktor *Carl Fredrik Kjellberg* måtte ega att, från och med månaden näst efter den, hvarunder afsked från provincialläkarebefattningen honom meddelades, från Allmänna Indragningsstaten uppbära under sin återstående lifstid en hans nuvarande lön motsvarande pension af 2,000 R:dr; och inhemtas af det vid den nådiga Propositionen fogade protokoll öfver ecklesiastikärenden (Bil. N:o 7 pag. 64) att Kjellberg är född den 22 December 1802, blifvit antagen till stipendiat i fältläkarekorpsen den 25 Februari 1830, till bataljonsläkare vid Westgöta-Dahls regemente den 28 Mars 1831, till lasaretts- och stadsläkare i Piteå den 12 Juni 1832, till läkare å Wermlandsnäs den 20 Juli 1837, till provincialläkare i Hedemora distrikt den 27 Juli 1840 och till provincialläkare i Wenersborgs distrikt den 30 November 1841, äfvensom att han, enligt läkarebetyg, i anseende till sin ålder och sina genom ansträngningar i tjensten mycket försvagade kroppskrafter, är oförmögen att tillbörligen sköta sina tjensteåligganden. Kjellberg, som uppnått mer än 67 års ålder, skulle således hafva varit till pension berättigad, derest den tid af 8 år, under hvilken han tjenstgjort dels såsom lasaretts- och stadsläkare i Piteå och dels såsom läkare på Wermlandsnäs fått, enligt författningarne, i hans tjensteår inberäknas; vid hvilket förhållande och då den sistnämnda befattningen redan samma år, som Kjellberg densamma frånträdde, förklarats berättiga till vanlig tjensteårsberäkning, Utskottet tillstyrker,

att den af Kongl. Maj:t för Provincialläkaren Doktor C. F. Kjellberg från Allmänna Indragningsstaten föreslagna pension af 2,000 R:dr må af Riksdagen beviljas.

Angående pension åt Folkskole-inspektören C. A. Dahlströms enka.

21:o. Herr *C. F. Tenger* har uti en inom Andra Kammaren väckt motion (N:o 32) föreslagit, att Riksdagen ville bevilja aflidne Rektorn vid Oscarshamns elementar-läroverk, Folkskole-inspektören C. A. Dahlströms enka *Sofie Dahlström* född Eckerlund en årlig pension af 500 R:dr R:mt.

Då emellertid Utskottet anser pensionering af tjenstemäns enkor och familjer endast i särskilda undantagsfall och under synnerligen ömmande omständigheter, som här icke synas vara för handen, böra ega rum, hemställer Utskottet,

att Herr *C. F. Tengers* ifrågavarande motion må af Riksdagen lemnas utan afseende.

22:o. Vid den fördelning mellan de olika Hufvudtitlarne, som vid 1840—1841 årens riksdag egde rum af det dittills å dåvarande Åttonde Hufvudtiteln till *extra utgifter* uppförda anslag blef detta anslag under Sjunde Hufvudtiteln bestämdt till högre belopp än för de öfriga Hufvudtitlarne, "med hänseende till disposition af pensioner och nådegåfvor".

Angående anslaget till nådegåfvor åt behöfvande.

I afseende å detta på Sjunde Hufvudtiteln uppförda anslag hafva Riksdagens sednast församlade Revisorer (se Berättelsen angående Statsverkets tillstånd och förvaltning pag. 116) anmärkt, bland annat, att de gratifikationer, hvilka af sagda anslag utaf Kongl. Maj:t beviljats och till en del personer år från år med oföränd-radt belopp utgått, synts Revisorerne närmast hänförliga till pensioner, hvarföre Revisorerne ansett sig böra ifrågasätta, om icke gratifikationer af denna beskaffenhet till det belopp, hvarmed Riksdagen kunde finna dem böra utgå, lämpligen kunde uppföras under Nionde Hufvudtiteln, hvarå dylika utgifter i allmänhet äro upptagne; men, enär ifrågavarande till Kongl. Maj:ts disposition ställda anslag uppenbarligen är afsedt och väl äfven blifvit användt för sådana tillfälliga understöd, som Kongl. Maj:t kan finna skäl i särskilda fall för en eller annan gång tilldela behöfvande, och dylika understöd synts Utskottet vara af helt annan beskaffenhet än årliga för lifstid beviljade pensioner, hemställer Utskottet,

att Revisorernes ifrågavarande framställning icke må till någon Riksdagens åtgärd föranleda.

23:o. Då riksmarkegångspriset å spanmål för åren 1867, 1868 och 1869 utgjort i medeltal 2 R:dr 71 öre för kubikfoten, motsvarande 17 R:dr 9 öre för tunnan eller 6 R:dr 59 öre utöfver det värde, 10 R:dr 50 öre för tunnan, hvartill spanmålen vid 1841 års statsreglering beräknades, har Kongl. Maj:t nu föreslagit, att den lönefyllnad, hvarom, jemlikt då stadgade grunder, de embets- och tjenstemän m. fl., som före vidtagande af berörda statsreglering tillträdt och ännu bibehålla löner med derunder beräknad spanmål, äro tillförsäkrade, måtte af Riksdagen bestämmas efter nämnda prisskilnad, 6 R:dr 59 öre för tunnan, till utgående från Allmänna Indragningsstaten.

Angående tillökning för den under en del löner inbegripna spanmål.

Vid det af Statskontoret upplysta förhållande, att beloppet af den *spanmål som inbegripes under lönerna för sådana äldre löntagare* för närvarande utgör 738 tunnor, skulle således till bestridande af ifrågavarande utgift erfordras i jemnadt tal en summa af 4,800 R:dr.

I anledning häraf får Utskottet hemställa,

att för de tjenstemän, hvilka äro berättigade till spanmålstillökning utöfver det i staterna beräknade pris af 7 R:dr Banko, denna tillökning måtte för hvarje tunna under lönerna beräknad spanmål bestämmas till 6 R:dr 59 öre.

Angående förhöjning i Allmänna Indragningsstatens n. v. anslag och om Hufvudtitelns slutsumma.

24:o. Enär utgifterna å *Allmänna Indragningsstaten*, hvilka utgjort under år 1867 ett belopp af 819,162 R:dr 67 öre och under år 1868 omkring 900,000 R:dr, således under dessa år betydligt öfverstigit det för nämnda stat i 1870 års Riks-stat anvisade belopp, 762,392 R:dr 1 öre, har Kongl. Maj:t funnit ifrågavarande förslagsanslag böra väsendtligen förhöjas och i sådant afseende samt för vinnande af jemn slutsumma å Riks-staten i sin helhet, föreslagit att anslaget för nästa statsregleringsperiod måtte bestämmas till 892,742 R:dr 1 öre, så att om härtill lades beloppet af pensionsstats-anslagen 635,857 R:dr 99 öre, slutsumman af de ordinarie anslagen under Nionde Hufvudtiteln blefve 1,528,600 R:dr; och får Utskottet i öfverensstämmelse med den åsigt Utskottet tillförene uttalat, i afseende å förslagsanslags bestämmande till närmaste öfverensstämmelse med de behof för hvilka de äro afsedda, tillstyrka,

att Riksdagen må Kongl. Maj:ts ofvanberörda framställning om förhöjning i Allmänna Indragningsstatens förslagsanslag bifalla, dock att, vid nya Riks-statens upprättande, samma anslag måtte få jemkas i den mån som blifver erforderlig för att till jemnade belopp bringa Riks-statens slutsummor.

Dessutom har Kongl. Maj:t gjort framställning om beviljande af nedannämnda *extra anslag* för år 1871.

Arméens pensionering.

25:o. I och för *Arméens pensionsinrättning* har Kongl. Maj:t äskat, dels för upprätthållande af Arméens pensionskassas egen pensionering en summa af 85,500 R:dr, eller enahanda belopp som för innevarande år finnes anvisadt, och dels för fortfarande tillämpning af nu gällande pensionsstater af den 9 Februari 1858 och den 6 November 1860 ett kreditiv å 230,000 R:dr, att användas till betäckande af den skilnad, som för Arméens pensionskassa under år 1871 kunde uppstå genom den ifrågavarande pensioneringens tillämpning.

Under åberopande af hvad beträffande Arméens pensionskassas ställning och för 1871 påräknade utgifter är i det vid den nådiga Propositionen fogade Statsrådsprotokoll (Bil. N:o 3 a, pag. 38 & 39) meddeladt, tillstyrker Utskottet,

a) att för upprätthållande af Arméens pensionskassas egen pensionering, må för år 1871 på extra stat anvisas ett kreditiv å 85,500 R:dr, med skyldighet för pensionskassan, att till Riksgälds-kontoret afstå det för året pensionskassan tillkommande förhöjda vederlag för de till Statsverket indragna rusthållsafgifterna och under enahanda vilkor i öfrigt, som hittills egt rum, eller att årsanslaget qvartalsvis utbetalas, med förbindelse för pensionskassans direktion att, så snart årets räkenskaper hunnit afslutas, hos Fullmäktige i Riksgälds-kontoret behörigen ådagalägga, om hela anslaget eller huru stor del deraf för ända-

målet varit behöfligt, samt att, i händelse det lyftade beloppet icke åtgått, öfverskottet återlemna;

b) att för fortfarande tillämpning af nu gällande pensionsstater af den 9 Februari 1858 och den 6 November 1860 måtte för år 1871 anvisas på extra stat ett kreditiv af 230,000 R:dr, att användas till betäckande af den skilnad, som för Arméens pensionskassa under samma tid kan uppstå genom den ifrågavarande pensioneringens tillämpning och att utbetalas sålunda, att hälften deraf utgifves den 1 April och den andra hälften den 1 Oktober, med förbindelse för direktionen att, vid reqvirerande af första halfårets belopp, med afslutade räkenskaper redovisa föregående årets utgift.

Angående pensionering af Sjöförsvarets embets- och tjenstemän samt gemenskap.

26:o. Slutligen har Kongl. Maj:t föreslagit att följande kreditiv måtte anvisas nemligen:

för att fortfarande ej mindre sätta *Amiralitets-krigsmanskassan* i stånd att till Sjöförsvarets embets- och tjenstemän samt betjente, som söka afsked, genast utgifva pensioner enligt de för kassan nu gällande pensioneringsgrunder, än äfven utgöra tillgång till de dem tillförsäkrade fyllnadspensioners utbetalande 72,000 R:dr

samt för upprätthållande af den Sjöförsvarets afskedade gemenskap förunnade förbättrade pensionering ..... 40,000 „

tillhopa 112,000 R:dr

eller enahanda belopp, som för berörda ändamål äro för innevarande år anvisade, med rättighet för direktionen öfver nämnda kassa att å berörda kreditiv under löppet af år 1871 lyfta hvad för omförmälda behof blifver erforderligt, sedan styrkt blifvit, i hvad mån de för innevarande år beviljade enahanda kreditiv för pensioneringen åtgått, dock att hvad under sistnämnda år icke för ändamålet erfordrats, må för 1871 års pensionering i mån af behof användas; och får Utskottet, med åberopande af hvad i Statsråds-protokollet (Bil. № 4 sid. 16 & 17) finnes anfördt,

till denna nådiga framställning tillstyrka Riksdagens bifall.

Stockholm den 11 Mars 1870.

På Stats-Utskottets vägnar:

Arv. Fr:son Posse.

Reservationer:

Vid *10:de punkten* (angående pension för Styckjunkaren O. J. Aqvilons enka) af Grefve *L. af Ugglas.*

Vid *15:de punkten* (angående pension för Afvittrings-styresmannen M. R. Stjernström) af Herrar Friherre *F. A. Funck*, *E. af Klint* och *C. R. P. von Stockenström.*

Vid *19:de punkten* (angående pension för Erkebiskopen H. Reuterdahl) af Herrar *F. W. E. Leijonancker*, *C. F. Wærn*, *E. af Klint*, *L. af Ugglas* och *C. E. Casparsson.*

Af Herr *A. O. Wallenberg*, som yttrade: "Emot Utskottets beslut i 19:de punkten får jag mig reservera. Utskottet har bland motiverna för sitt afstyrkande intagit att det icke vill af allmäna medel pensionera prestmän. Jag ser uti denna fråga icke presten, utan den utmärkte mannen, Henrik Reuterdahl, som med sällspordt nit och sjelfförsakelse under ett halft sekel arbetat i det allmännas tjenst. Gerna skall jag gifva min röst till pensionering åt huru många som helst lika utmärkte män. Man behöfver icke befara att tillämpningen af en sådan grundsats skulle blifva betungande för statskassan. Men att erkänna och hedra förtjenstfulle medborgare ligger inom Riksdagens befogenhet. På dessa skäl tillstyrker jag vördsamt att Riksdagen behagade bifalla hvad Kongl. Maj:t i denna fråga föreslagit."

Herr *R. N. G. Montgomery-Cederhielm*, Grefve *Ch. Em. Piper* och Herr *M. Ahlgren* hafva begärt få antecknadt, att de i Utskottet icke deltagit i behandlingen af denna Hufvudtitel.

Tab. Litt. A.

Riks-statens Nion

	1870 års Riks-stat anslår:															
	Penningar.		Indelta räntor, enligt markegång på förslag.		Spanmål: Indelt på förslag. Mått.		Spanmål: Indelt på förslag. Värde à 2 R:dr 10 öre kubikfoten.		Spanmål: Oindelt. Mått.		Spanmål: Oindelt. Värde förslagsvis à 2 R:dr 10 öre kubikfoten.		Summa Riksmynt.			**Pensions- och I**
	R:dr.	ö.	R:dr.	ö.	kub.-f.	k.	R:dr.	ö.	kub.-f.	k.	R:dr.	ö.	R:dr.	ö.		A. **Pension**
	91,285	50	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	91,285	50		Civilstatens Pension
																Nuvarande anslag:
																Pensionsstaten f stemän . . . . .
																Dito för deras enk och omyndiga bar
																Ersättning för mistad löneinnehållningar
																Dito för nådårs- oc begrafningshjelps b sparingar . . . . .
																Tillkommer:
																För pensionering sions-landtmätare tjenstemäns enk
	70,219	50	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	70,219	50		Arméens Pension
																Pensions-staten f embets- och tjenst underofficerares e
																Ersättning för mista hållningar . . . .
Tpt	161,505	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	161,505	—		

e Hufvudtitel.

ragnings-staterna: taten.		Förslag till blifvande Riks-stat: Penningar. R:dr.	ö.	Förslagsanslag: Indelt ränta och ersättning för indragna räntor. R:dr.	ö.	Indelt tionde och ersättning för indragna tionde-anslag. R:dr.	ö	Oindelt spanmål: Mått. kub.-f.	k.	Värde förslagsvis à 2 R:dr 10 öre kubikfoten. R:dr.	ö.	Summa Riksmynt. R:dr.	ö.
assa:													
ivile embets- och tjen- 7,500: —													
5,000: —													
2,245: 50.													
6,540: —	91,285: 50.												
ommis- mte dessa h barn .	7,200: —	98,485	50	——	—	——	—	——	—	——	—	98,485	50
sa: ilitäre än samt r och barn	37,500: —												
neinne-	4,639: 50.												
Transport	42,139: 50.	98,485	50	——	—	——	—	——	—	——	—	98,485	50

	1870 års Riks-stat anslår:														
	Penningar.		Indelta räntor, enligt markegång på förslag.		Spanmål: Indelt på förslag. Mått.		Spanmål: Indelt på förslag. Värde à 2 R:dr 10 öre kubikfoten.		Spanmål: Oindelt. Mått.		Spanmål: Oindelt. Värde förslagsvis à 2 R:dr 10 öre kubikfoten.		Summa Riksmynt.		
	R:dr.	ö.	R:dr.	ö.	kub-f.	k.	R:dr.	ö.	kub-f.	k.	R:dr.	ö.	R:dr.	ö.	
Tpt	161,505	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	161,505	—	Ersättning för nådårs nings-hjelps-bespa
	193,058	98	—	—	—	—	—	—	24,713	3	51,897	93	244,956	91	Wadstena krigsmans
	46,295	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	46,295	—	Amiralitets-krigsmans Förra anslaget unde Ersättning för mistad hållningar . . . . Dito för nådårs- oc hjelps-besparingar
	3,239	16	—	—	—	—	—	—	25,315	2	53,161	92	56,401	08	Invalidhus-fonden . .
	7,500	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	7,500	—	För blesserade öfver *Reservationsanslag:* Nuvarande beloppet *Afgå* . . . . .
	74,000	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	74,000	—	Bidrag till handels att af tullmedlen di *tionsanslag* . . . .
	30,000	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	30,000	—	Bidrag till folkskole
	2,000	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	2,000	—	Bidrag till folksko pillkassa . . . . .
	6,000	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	6,000	—	Bidrag till Kongl kassor . . . . .
Sgr	523,598	14	—	—	—	—	—	—	50,028	5	105,059	85	628,657	99	
Tpt	523,598	14	—	—	—	—	—	—	50,028	5	105,059	85	628,657	99	

	Förslag till blifvande Riks-stat:											
	Penningar.		Förslagsanslag: Indelt ränta och ersättning för indragna räntor.		Förslagsanslag: Indelt tionde och ersättning för indragna tionde-anslag.		Förslagsanslag: Oindelt spanmål. Mått.		Förslagsanslag: Oindelt spanmål. Värde förslagsvis à 2 R:dr 10 öre kubikfoten.		Summa Riksmynt.	
	R:dr.	ö.	R:dr.	ö.	R:dr.	ö	kub.-f.	k.	R:dr.	ö.	R:dr.	ö.
Transport 42,139: 50.	98,485	50	—	—	—	—	—	—	—	—	98,485	50
och begraf- ringar . . 28,080: —	70,219	50	—	—	—	—	—	—	—	—	70,219	50
huskassa	193,058	98	—	—	—	—	24,713	3	51,897	93	244,956	91
kassan: enna titel 43,100: —												
löneinne- . . . . . 615: —												
begrafnings- . . . . . 2,580: —	46,295	—	—	—	—	—	—	—	—	—	46,295	—
. . . . .	3,239	16	—	—	—	—	25,315	2	53,161	92	56,401	08
och under-officerare,												
. . . . . 7,500: —												
. . . . . 2,500: —	5,000	—	—	—	—	—	—	—	—	—	5,000	—
flottans pensions-stat, rekte utgå, *Reserva-*	74,000	—	—	—	—	—	—	—	—	—	74,000	—
lärares pensionering .	30,000	—	—	—	—	—	—	—	—	—	30,000	—
lärarnes enke- och pu-	2,000	—	—	—	—	—	—	—	—	—	2,000	—
Theaterns pensions-	6,000	—	—	—	—	—	—	—	—	—	6,000	—
Säger	528,298	14	—	—	—	—	50,028	5	105,059	85	633,357	99
Transport	528,298	14	—	—	—	—	50,028	5	105,059	85	633,357	99

	1870 års Riks-stat anslår:															
	Penningar.		Indelta räntor, enligt markegång på förslag.		Spanmål. Indelt på förslag. Mått.		Spanmål. Indelt på förslag. Värde à 2 R:dr 10 öre kubikfoten.		Spanmål. Oindelt. Mått.		Spanmål. Oindelt. Värde förslagsvis à 2 R:dr 10 öre kubikfoten.		Summa Riksmynt.			
	R:dr.	ö.	R:dr.	ö.	kub.-f.	k.	R:dr.	ö.	kub.-f.	k.	R:dr.	ö.	R:dr.	ö.		
Tpt	523,598	14	—	—	—	—	—	—	50,028	5	105,059	85	628,657	99		B. **Allmänna**
	759,772	52	2,506	72	45	—	94	50	8	7	18	27	762,392	01		För diverse föremål, Penningar: Nuvarande beloppet
																Tillkommer, förhöjning . . . . .
																Bibehållna indelninsättning för indragna Ränta . . . . .
																Tionde . . . . .
																Oindelt spanmål, såårs Riks-stat . . . .
S:a	1,283,370	66	2,506	72	45	—	94	50	50,037	2	105,078	12	1,391,050	—		

Anm. Tillökningen å ledes 135,050 R:dr.

Indragningsstaten.	Förslag till blifvande Riks-stat:											
	Penningar.		Förslagsanslag: Indelt ränta och ersättning för indragna räntor.		Förslagsanslag: Indelt tionde och ersättning för indragna tionde-anslag.		Förslagsanslag: Oindelt spanmål. Mått.		Förslagsanslag: Oindelt spanmål. Värde förslagsvis à 2 R:dr 10 öre kubikfoten.		Summa Riksmynt.	
	R:dr	ö.	R:dr	ö.	R:dr	ö.	kub.-f.	k.	R:dr	ö.	R:dr	ö.
Transport	528,298	14	—	—	—	—	50,028	5	105,059	85	633,357	99
Förslagsanslag:												
759,772: 52.												
130,350: — 890,122: 52.												
gar och ersådana:												
. . . . . 2,506: 72.												
. . . . . 94: 50.												
som i 1870												
. . . . . 18: 27.	890,122	52	2,506	72	94	50	8	7	18	27	892,742	01
Summa	1,418,420	66	2,506	72	94	50	50,037	2	105,078	12	1,526,100	—

ufvudtiteln blifver så-

Tab. Litt B.

Allmänna Indragningsstaten.

Ny anvisning.	Stats-Utskottet föreslår:	
Professoren, Doktor *C. J. Schlyter*, såsom slutlig ersättning för biträde och andra kostnader vid utgifvandet af "Sveriges gamla lagar"	2,000	—
Regementskommissarien vid Dalregementet, Kapitenen *Carl Gustaf Hellberg*	450	—
Fanjunkaren vid Nerikes regemente *Carl Jansson*	400	—
Kapitenen vid Svea Artilleri-regemente, Majoren *E. af Klerckers* enka *Sophia af Klercker*, född Bergh	300	—
Styckjunkaren *O. J. Aqvilons* enka *Fredrika Aqvilon*, född Rehn	200	—
Till understöd åt de sedan 1808 och 1809 års krig qvarlefvande *landtvärnsmän*	20,000	—
F. d. Exsekutionsbetjenten i Öfverståthållare-embetets kansli *Nils Råström*, att utgå från och med år 1870	220	—
Länsnotarien i Östergötlands län, vice Häradshöfdingen *Albert Aspegren*	560	—
Afvittrings- och kommissionslandtmätaren *Jonas Gustaf Wiklund*	900	—
D:o „ d:o *Lars Östlund*	900	—
Framlidne Guvernören och Justitiarien å S:t Barthelemy *F. C. Ulrichs* enka *Lovisa Albertina Ulrich*, att utgå från och med år 1870	600	—
Underjägaren *Lars Ågren*	150	—
Ersättning åt arrendatorn af indragna kronofogdebostället, 1 mantal, № 12, Lilla Köpinge i Köpinge socken, Herrestads härad och Malmöhus län	44	—
Provincialläkaren i Wenersborgs distrikt af Elfsborgs län, Doktor *Carl Fredrik Kjellberg*	2,000	—
Summa	28,724	—

Tab. Litt C.

Extra Statsregleringsanslag under Nionde Hufvudtiteln.

Kreditiv.		Stats-Utskottet föreslår: Rdr.	öre
För upprätthållande af Arméens Pensionskassas egen pensionering	85,500: —		
„ fortfarande tillämpning af nu gällande pensionsstater för arméens befäl och tjenstemän	230,000: —	315,500	—
„ fortsatt tillämpning af staten för pensionering af Sjöförsvarets embets- och tjenstemän samt betjente	72,000: —		
„ upprätthållande af den gemenskapen vid Sjöförsvaret förunnade förbättrade pensionering	40,000: —	112,000	—
	Summa	427,500	—